

Det forekommer mig, at det fremdeles fortjener Overveielse, hvorvidt noget Saadant kunde ventes, og om det er et Hensyn, der er praktisk, og som man bør gjøre nogen Opoffrelse for; men paa den anden Side maa det indrømmes, at det vil være overordentligt vanskeligt for os her og i nuværende Dieblik at faae denne Overveielse ført igjennem med noget tilfredsstillende Resultat. Jeg antager vel, at idetmindste saadanne Mænd, som mere end de fleste andre havde Anledning til at gjøre sig bekendte med disse Forhold, i sin Tid have troet, at det lod sig gjøre, men naar jeg af Lovforslaget seer, at Staten skal afholde denne Udgift af 180,000 Rd., er dette for mig et Bivk om, at det senere er blevet gjort tvivlsomt, thi naar Sagen tidligere har været paa Bane, har den idetmindste for min Opsfattelse skillet sig saaledes, at den, der egentlig drev denne Tanke frem, var Jernbanedriftsselskabet. Jeg troer, at den første Idee om disse Dampfærger er kommen fra dette, og det er overmaade let forklarligt, thi for det Første er det Jernbanedriftsselskabet, der nærmest og i højeste Grad faaer Fordeel af, at Jernbanen renderer, og kan man skaffe betydelig Godstrafik paa disse Baner, er det rimeligt, at det nævnte Selskab vil have god Fordeel deraf. For det Andet vil en saadan Forbindelse udøve en meget betydelig Indflydelse paa den slesvigsk Jernbane, der som bekendt er anlagt og tildeels drives for Regning af samme Firma, som er den egentlige Eier af Jernbanedriftsselskabets Actier. Ogsaa af denne Grund vil det altsaa have en betydelig Fordeel af, at denne Trafik ledes hen i det omhandlede Spor, og efter det Forhold, hvori dette Selskab nødvendigvis maa staae til de holsteenske Jernbaner, vil det desuden have Midler til at indlede de Forhandlinger, der ville være nødvendige, for at det hele Arrangement kan komme istand. Det forekommer mig altsaa klart, at Jernbanedriftsselskabet vilde have den væsentligste Fordeel af at faae Dampfærgerne sat igang til Godstrafiken; men naar dette er saaledes, forekommer det mig ogsaa at være rettest, at Jernbanedriftsselskabet paatager sig Anlægget af og Beføringerne ved den Færge, som er nødvendig dertil, navnlig over Lillebælt. Med

Hensyn til Storebælt kan man tænke sig, at Beføringen er for stor, men over Lillebælt synes det mig, at Jernbanedriftsselskabet navnlig er kaldet til at overtage Anlægget og Bestyrelsen af Færgerne, selvfølgelig med Regjerings Concessiøn. Naar det foreslaaes, at et saadant Foretagende skal udføres for Statskassens Regning, naar der slet ikke er meddeelt Noget om, hvilken Fordeel eller Indtægt Staten skulde have deraf — og efter Lovudkastet kan det meget vel antages, at Staten skulde levere Jernbanedriftsselskabet hele det Anlæg, hvorom her er Tale, uden videre Godtgjørelse —, siger jeg, at dette er for mig et Fingerring om, at Jernbanedriftsselskabet maa være blevet tvivlsomt i sine Beregninger, og at det maa stille sig mindre sandsynligt end tidligere, at den gennemgaaende Trafik vil kunne ledes i denne Retning; men det maa derfor ogsaa for os stille sig som overordentlig tvivlsomt, om Sagen kan lade sig udføre paa denne Maade. Jeg antager, at den høitærede Minister vil være istand til at give fyldestgjørende Oplysninger i den Henseende, men jeg for mit Vedkommende vil ikke, alene af Hensyn til den højst-synde Godstrafik, være tilbøjelig til at give min Stemme til et Anlæg af den Natur. Naar der derimod kunde blive Tale om en mere udvidet Godstrafik, synes det mig, at Sagen stiller sig mere tvivlsomt, men i hvert Fald maae vi vente fra den høitærede Minister at høre Forklaring paa, om han har forhandlet med Jernbanedriftsselskabet, og af hvilken Grund dette, der har givet Ideen til Foretagendet, ikke har villet gaae ind derpaa, men slutt Sagen over paa Staten.

Indenrigsministeren: Der er med Hensyn til det foreliggende Lovforslag reist Spørgsmaal om, hvorvidt Stedet for Overgangen er heldigt valgt, hvorvidt Tiden til at indrette en Dampfærge var den rette, og endelig er der af den ærede sidste Tale reist Spørgsmaal om, hvorvidt Beføringerne vare foreslaaede udreede af rette Vedkommende eller ei. Hvad Overgangstedet angaaer, maa jeg tilstaae, at jeg betragter den Sag som afgjort, og navnlig ved den lovgivende Mændigheds egen Beslutning, hvorfor jeg troer, at